

nature inimici potest dupliciter considerari. Uno modo in generali et sic est in precepto. ut cum aliquis in generali diligit proximos: ab illa generalitate inimicum non excludat. Unde qui oraret ex delicti ratione: corde vel ore dicendo domine da pacem huic civitati vel regioni. depreto tali inimico meo: peccat; moraliter. quia contra caritatem ager; Alio modo considerat dilectio proximi in specialiter ut scilicet aliquis in specialiter moueatur motu dilectionis actualis ad inimicum suum. ita quod actualiter velit et optet sibi bonum. Illud secundum theologia non est de necessitate precepti. Exempli gratia. Cum quis cogitat de sorte inimico suo: non est preceptum quod statim velit vel optet sibi bonum actualiter. Quia preceptum de dilectione inimicorum est affirmatiuum. Ideo non obligat per seipsum. Si preceptum est ut non odiat eum. et nunquam affectus; vel optet sibi malum in tunc non tenendi. Quia non odire proximum est preceptum negatiuum. Ideo obligat ad semper et pro semper. Est tamen secundum theologia hoc de necessitate caritatis. secundum preparationem eius animi. ut scilicet homo habeat animi paratum ad hoc ut in singulis inimicum affectiue et etiam effectiue diligat; si necessitas occurrerit; Si quod absque articulo necessitatis homo hoc actu impleat: perfectionis est. Ut Augustinus probat in enchiridion. Et

ut ibidem dicit. est adhuc maioris perfectionis. quod homo magno conatu et perfecto amore elicitus ferretur dilectiue in inimicum cum affectu sibi volendo bonum. potissime dum ille inimicus actu offendit. ut fecerunt christus in cruce. et Stephanus moriturus.

Capitulum viii.

Secundo cum inimici nos persequantur ore debemus eis dilectionis beneficia ostendere non solum corde sed et ore quod fieri potest tripliciter de quibus pro presenti tractabitur. Primo de reconciliacione. Secundo de vitanda calumnia. Tercio de oracione et de impendenda benedictione. Quintum ad primum: valet illud **Math. v.** Si offers munus tuum ad altare et recordatus fueris quod frater tuus habet aliquid aduersum te. relinque ibi munus tuum ante altare et vade reconciliai fratri tuo. **Ubi** primo non dicitur quod sit templum in quo offerendum sit munus. quod altare super quo. et quod munus seu sacrificium. Templum est anima munda et corpus per quod fuit deo per christi passionem in baptisate consecrata teste apostolo. **i. cor. iii.** nescitis quod templum dei estis vos. Et iterum templum dei sanctum est quod estis vos. Et alibi scriptum estis portio magno gloriificate et portate deum in corpore vestro. Altare est fides vera et firma de qua **heb. vi.**

Habem? altare de quo edere
 nō hnt qui tabernaculo delez
 iuūt **F**undamētum enī aliud
 sup. q̄ fidē ihu xp̄i nemo po
 test ponere preter id qd̄ positū
 est quod est xp̄s ih̄sus. **i. cor.**
.ix. Quia sine fidē impossibile
 est placere deo. **ix. xi.** Mune
 ra et oblatōes sūt actō. princi
 paliter interiores aīe. ut medi
 tacō bonoz. et placētia d̄mo
 rum. affectō et oracō mētalis.
 dei dilectio et pximi. et hīs si
 milia. Ex quib⁹ interi⁹ in tem
 plo cordis oblati. debet hō
 prūpe ad actus exteriores la
 tue vel dulie. ut ad iubilacōez
 ymnū. oracōem vocalem. ob
 lacōem. operamie corpalia et
 spūalia et similia. que sine ite
 riorib⁹ mūerib⁹ fere nulla sūt
Et ista ē explicacō scdm̄ **Aug⁹.**
Scdō notādū q̄ ista mune
 ra nō eēt deo ḡta si nō est h̄m
 offerēte caritas fraterna. vnde
 nullum op⁹ est dō acceptū si
 ne caritate. teste ap̄lo. **i. cor.**
.xiii. dicēte. **S**i linguis h̄im
 loquar et angeloz et c. Et idō
 factur⁹ aliq̄d op⁹ bonū qd̄ ē
 mun⁹. debz qd̄ bonū p̄positū
 non totaliter dimittere. s̄ mu
 n⁹ relinq̄re an̄ altare id est hu
 iusmoī op⁹ differre. et ad fra
 trem p̄gere pedib⁹ corpis v̄l
 anime et recōciliari fratri: satis
 faciēdo. v̄l b̄ facto. v̄l v̄tzo q̄

et tunc offerre debz mun⁹ suū
Vnde aug⁹. in sermōe domi
 ni i mōte. **C**ū aliq̄d tale obla
 turi sum⁹ in interiori tēplo: p̄
 gendū est ad recōciliacōnem
 cū fr̄e. dimittendo tale munus
 spūale. p̄gendum est nō pedi
 bus corpis. s̄ motib⁹ animi.
 humilit̄ te ex affectu proster
 nēs fratri. ad quē cara cogita
 cōne cōcurras in cōspectu eius
 cū munus oblatur⁹ es. **S**z si
 frater p̄ns est. et ad eū ire po
 tes. nō simulato aīo leniē atq̄
 i gr̄a; reuocare vniā postulā
 do. **S**i hoc corā deo prius fece
 ris p̄ges ad eū nō pigro mo
 tu corpis. s̄ celerrime dilectōis
 affectu. atq̄ inde vniēs id est
 intencōem reuocās ad id qd̄
 agere ceparas: offeras munus
 tuū. hoc enim remediū est cō
 tr̄ p̄ctm̄ ire qd̄ s̄m̄ aug⁹. sup
 bi aplecti nō valent. **I**nflati eī
 hoc medicamē caritatis et hūi
 litatis subire nolūt. **T**ercō **c**
 notādum q̄ trib⁹ modis oī
 git fratre h̄re aliq̄d cōtra te.
Prīmo modo si ille habeat cō
 tra te irā aut odiū. q̄uis tu illi
 nullā iniuriā feceris. nec fueris
 sibi iniuste et p̄ aliquod debi
 tū causa istius odij a ire. **S**z
 forte fufurratores aliq̄ suis fu
 furris hoc fecerūt: **A**ut ille for
 te frater spōte assumpsit sibi
 cōtra te irā. odiū l̄ indiḡcōem:

Quintum Preceptum

ex falsa vel solū estimata iniuria quam credit ex leui aut friuola suspicōe. In isto casu nō est preceptum ut ad eum vadas. a coneris procurare reconciliacōnem sui. cum nullā sibi iniuriam feceris. **E**sset tamen consiliū a magni meriti se hūiliare coram fratre modo statū dicendo. et eū ad pacē et cōcordiam reuocare. **E**t eēt adhuc maioris meriti a perfectionis. hoc agere cum fratre. quē tu non offendisti. s; ipse te. **V**n de crif. non dicas: mihi nocuit. non ego illi. **S**i enim pro gloria salutis tue iubet deus amicitia; facere: tu offensus debes preuenire offendētē. ut duplicem gloriam consequaris. vnam scilicet. q; iniuste offensus es. alia; quia prior ad amicitia moues. **E**t est adū tendendum q; in illo casu non debet homo a fratre sibi sic sine causa irascēti veniam petere. ex quo non in eum deliquit. **S**i vadat ad eū et se apud ipm excuset siue caritative declaret q; in eū non peccauit. et sine demerito cōtra eū irascitur. **E**t sic eū a rancore et ira reuocet. nisi forte homo timeret q; hmōi hūilis reuocacō verisimiliter in detrimentum fratris cederet. iniuste irascētis. qui forte aut superbiat. aut audacius alijs

Capitulū Octauū

noceret. **E**t cū hoc timeret cautus eēt. ut intermedie psonē rācorosū inducendo ad cōcordiā ponerēt. et innocentē pcedo p dimissioē offense. **V**n Aug. i sermone dñi in monte. **T**unc habet frater aliquid aduersus nos. cum nos cum i aliquo lesimus. nos aut aduersus eum habem; si ipse nos lesit. **O**bi non est opus purgare ad reconciliacionem sed tm dimittere. sicut tibi a domino dimitti cupis. quod ipse commiseris. **E**t in sermone de cōcordia fratrum cum initium: dies isti. dicit **A**ug. nolo ut metiaris. nolo ut dicas illi. da mihi veniam; q; te nosti non peccasse in frē; tuū s; tu scis q; iste peccauit in te. nō tu in illum. **N**oli venire ad fratres tuū qui i te peccauit. a vltra ab eo petere veniam. debet tm inter vos esse alij pacifici q; illum oburgent. ut a te prius veniam petat. **T**u autem esto paratus ignoscere proorsus. ex corde dimittere iam dimisisti habes adhuc quid facias ora pro illo ut petat a te veniam quia scis ei nocere si non petit. **S**ecundo stingit fratrem aliquid habere contē te. ut si habet contra te iram vel odiū. **I**deo q; tu ei iniuria fecisti. et ei iniuste cā et occasio illi; odij fuit. **I**n illo casu dēs obmissus

alijs actib⁹ tuis fratri a te le
so p̄ iniuria sibi illata satisfi-
cere. actu a voluntate. a ei mō
supradicto ut melius poteris
reconciliai. **vñ Cris.** sup illo va-
de p̄us reconciliai fratri tuo di-
cit in p̄sona dei ego libeter con-
temnoz. ego libeter honoris
mei patior dānū. libeter ego
dñs expecto tuos. tñm mō vs
in amicitia vniatis. **V**ade er-
go ut scias. qz plus diligo cō-
cordiā fidelium meorum. q̄ mu-
nera. qz munera hōim nullū fa-
ciūt deo lucrū. **C**aritas vno il-
loz. dei glam opatur p̄p̄ hoc
itaq; oia facta sūt. p̄pter hoc
deus hōmo factus est. a p̄pter
hoc vniuersa negotiatus est.
ut hōies ad caritatiuā cōcordi-
am in hōno cōgregar. **E**t ite-
rū q̄ diu hōies fideles inter se
aliquā dissensionem habuerit
mun⁹ eoz non suscipitur. ora-
cō nō exauditur. nec de⁹ vult
eē amicus fidelium q̄ diu inf-
se fuerint inimici. **E**t oñter di-
cit **Qual** aut̄ p̄cessit offensio
talis d; sequi reconciliacō **S**i
opibus offendisti. opib⁹ re-
conciliare. **S**i cogitatu offen-
disti. cogitatu reconciliare **S**i
verb offendisti. verb reconcili-
are **I**do etiā x̄ps **math. v.** sta-
tim post p̄fata verba vbi docet
reconciliacōem fraternā dicit.
Esto oñtēs aduersario tuo

cito dū es i via cū eo. ne forte
tradat te aduersari⁹ tu⁹ iudi-
ci. i iudex tradat te mistro a i
carcerē mittais. **A**men dico ti-
bi. nō exies inde donec reddas
nouissimū quadrantē. vbi s̄m
Aug⁹. p̄ aduersariū in via in-
telligitur ille cui iniuriā fecisti
Per iudicē x̄ps. p̄ ministz de-
mon. p̄ carcerē infernus. a do-
nec capiatur nō p̄ distancia
tpis finita: s̄ infinita. penas ei
ibi positus semp reddet a nū
q̄ per soluet. **T**ercō mō oñ-
git q̄ frater tu⁹ h; aliquid ad-
uersum te ut scz cū tu sibi iniu-
riam fecisti. hoc h; contra te. a
lic; sciat q̄ sibi iniuriā fecisti:
sue nesciat: nullā tñ cōn te ha-
bet. p̄pter hoc irā odiū vel rāco-
rem **I**n isto casu nō oportet; le-
dētē petere vniā a ad cōcor-
diā reducere: p̄mo in casu nō
expedit: ut si lefus ignoret si-
bi iniuriā factā qz hoc faciēdo
sibi manifesta occasio rācoris
daret **T**ñ debito iustitie optet;
ut leso satisfiat cui abstulisti
honorē vel res: p̄ verba vel fa-
cta satisfaciendo: **vñ Aug⁹.** in
ep̄la. ad macedoniū. **S**i alie-
nū. qm̄ p̄ctm̄ est cū reddi pos-
sit nō redditur: nō agitur pe-
nitētia. s̄ fingitur **S**i aut̄ vā-
citez agitur: nō dimittitur pec-
catū nisi restituatur ablatum
Sūt aut̄ circa p̄cedētia. xij. 8

dubia que mouet habere? i ex
 p̄ficōe regule b̄ti Aug⁹. 7 sol
 uit. **D**ubitat̄ur p̄rio **R**uē mod⁹
 tenere d; q̄ recōciliare vult fra
 trē quē offendit. **R**ndit̄. tripli
 cem. vrb̄o plac; cito. 7 māfue
 tudine. **P**rimo q̄dē q̄libet tene
 tur ad satisfactōem illi quē lesit
 vrb̄o in rixando. **A**rgumētum
 ad hoc est **Exo. xxi.** **V**bi d; q̄
 si aliqui rixati fuerint. 7 percusse
 rit alter alterū a mortu⁹ nō fu
 erit. s; in lecto iacuet: tenebit̄
 eidem ad expensas i medicos.
Si hoc vrb̄ū est de lesione tali
 ergo a vrb̄o satisfacere d; q̄
 vrb̄o lesit. cū vrb̄is aliq̄n gr̄
 ius quis ledatur q̄ plagis.
Secūdo cito tenetur ec̄. ad sa
 tisfactionē q̄ in restitucōib⁹
 q̄n sine die debētur: om̄i die de
 bentur. **I**ta 7 hic v̄n̄ **Eph. iij.**
Sol nō occidat sup iracūdiā
 v̄rāz. **T**ercō ec̄. i satisfactōe sic
 d; cauere a mō sup v̄. vl aspi
 tate q̄ satisfactio p̄fit ad cura
 cōez ire fraterne. p̄pter illa dic̄.
Aug⁹. in regula. **Q**ui cōuicio
 vl maledicto vl etiā criminis
 obiectu. aliquē lesit: memne
 rit satisfactioē q̄to citius cura
 re q̄d fecit. **D**ubitat̄ur secūdo
 p̄ quot q̄s satisfacere d; **R**ndē
 tur p̄ tria p̄t hmoi satisfactō
 eē. vna p̄ vrb̄a. ut cū q̄s petit
 v̄niam de offensa ab offenso.
Sic fatiebat **A**ug⁹. **S**cribēs **J**e

h
h
h

ronimo. **O**bscuro te per māfue
 tudine; i x̄su cristi. si lesi te: i g
 nosce mihi. **A**lia est per corpo
 ris humilitatem. **S**ic fecit se
 mei dauid cui maledixit. n̄. re
 de cimo nono. **S**emei prostra
 tus coram rege ad eum dixit.
 non reputes mihi ad iniquita
 tem neq; memineris iniuriā;
 serui tui aē. **T**ertia est per ob
 sequia. **S**ic **J**acob muncibus
 voluit placare frat̄e suū esau.
 h̄o. duodecimo. **S**i esurierit
 inimicus tuus: ciba illum. **S**i
 fitit potum da illi. q. d. per hoc
 placabis illum 7 redibit amici
 cia. **D**ubitat̄ur tercō an qui
 lib; offendēs teneatur ad oēs
 huiusmōi satisfactioes **R**ndē
 q̄ non. **S**icut ledens aliū in
 reb⁹: non tenetur nisi ad cer
 tam quantitatem rei restituen
 de. **I**ta a offendēs in vrb̄o: nō
 tenetur ad omnes satisfactio
 nes. s; ad certam. s; m quanti
 tate; offense. **D**ubitat̄ur quar
 to q̄ statū offendēs teneatur
 recōciliare offensū. **R**ndē. **A**ut of
 fensus est absens aut p̄ns. **S**i
 absens sufficit offendētī pro
 positum satisfactiōi sine moā
 cū poteit sic in restitucōib⁹: nec
 opt; q̄ vadat in hoc casu p̄di
 b; s; sufficit aīo. **S**i vero ē pre
 ses. **A**ut fuit leuis offensa. **I**ta
 q̄ nō creditur offens⁹ ḡuiter
 turbat⁹ vl grauis. **S**i leuis:

pōt differri satisfactō vsq; ad
 tēp⁹ modicū. Si vero grūis
 d; sine mora satisfieri. Tū racō
 ne debiti qd oī die debet. Tū
 etiā racōe caritatis fraterne. de
 bet ei opaz dare. ne ira crescat
 in odium. ⁊ iracundiam fatiat de fe
 stuca ⁊ aiām faciat homicidā
 ut Aug⁹. vbi p⁹ dicit. **D**u
 bitatur quito. vtz Iesus in ca
 sib⁹ p⁹dictis. tēatur dimittere
 offendenti impēntēti nec satisf
 fieri. Cū deus cuius mīa hūa
 nam excedit in infinitū nunq̄
 dimittat impēntēti. **R.** q̄ sic
 q̄tū ad remissioēz intrinsecam
 cordis. quo ad racōrem vel irā
 non racōe illi⁹. q̄ impēntēns
 est. h; racōne sui p⁹ h; ne peccet
 nō est autē simile de deo cuius
 ira non est pccm. impēntēti
 tū peccati i nos nō tenemur
 dimittere dimissioē exteriori.
 vñ luc. xvij. Si septies in die
 peccauerit in te frater tu⁹. ⁊ se
 pties in die ad te ouersus fue
 rit. dicēs. pētet me: dimitte il
 li. dic. glō. Non iubemur pas
 sim pccā dimittere. h; pēntēti
 que intelligēda sūt. q̄ impēntē
 ti peccanti in nos nō tenem⁹
 peccata dimittere dimissioē ex
 teriori. vel q̄ non tenemur in
 foro pñiali impēntēti dimitte.
Dubatur sexto. qd sit illa
 dimissio exterior quā dimittit
 offensus offendētī: non ē pcc

catū. q̄ hoc tm̄ deus dimitte.
 nec satisfactō. q̄ illa soluitur
 tūc. **R.** q̄ ē acceptacō satisfra
 ctionis vel indicacō recōcilia
 cōnis. verbo. vel factō expssa.
 ut cū offensus offendētē fle
 ctētē genua eleuat. vel dicit
 dñs pccat tibi. vel pccō. vel sa
 tisfactū est mihi. vel similia.
Dubatur septio an post
 hmoi satisfractionē. vel etiam
 anfcā dimissione intrinseca: li
 cet siḡ rancoris retinere. **R.** si
 gnoz hmoi quedā sūt p̄pinq̄
 quedā remota. p̄pinq̄a que i
 gerūt p̄babile suspicōem de
 rancore. ut cū aliq̄s nūq̄ vult
 alteri loqui. ⁊ toruo vultu sp̄
 eum respicit. ⁊ similia. Et ista
 nulli licet retinere: q̄ ab omni
 sp̄e mala abstīnēdum est fm̄
 aplm. Et sicut eleazarus abstī
 nuūt a carnib; q̄ similes erant
 porcū ne scandalisaret. Ita
 nemo d; illa signa facere. p̄ q̄
 p̄babilitē crederetur esse in
 odio: Remota sunt que non
 ingert argumentū de odio li
 cet odiū subleq̄tur. ut sunt s̄b
 tractio familiaritatis. ⁊ huiūcō
 rum aliquoz ⁊ similia. Et ista
 licet retinere oib⁹ dūmō non
 fiat malo aimo: ymo pōt eē i
 terdū meritorū. cū sit p̄p̄ bo
 nū alterius. Qd autē interdū
 dicitur q̄ hoc non debēt face
 re p̄fecti. si intelligatur q̄ hoc

non est pfectiois. **V**er est Ali-
ter nō videtur eē vix. **D**ubita-
tur octauo. **V**tz iniuriat? te-
neatur querere recōciliacōnez
iniuriatis. ipō non pōtēte. **R**e. q
non tenetur ex hoc solo. s; racō
ne fraterne caritatis poss; tene-
ri i casu. sc; si crederetur proba-
bilit; q; p hoc liberari; ai; ei;
ab odio mōzli. 7 non eēt occa-
sio mali in eo vel in alijs hmōi
excellens humiliacō. **Q**uā autē
dauid iniuriatus q̄siuit recōci-
liacōnem a saule non p̄tente
7 similia op a scōz. nō opt; q;
imitem. q; m̄g ne pfectōis ope-
ra fuerūt. **D**ubitatur nono
Esto q; aliq; offendat alium
vrbō i secreto. a p̄tat offensō
satisfactō; i publico. nunq̄t
tētur ad hmōi satisfactōez of-
fendēs. vel ecōūso offendat ali-
q; aliquē i publico vult satis-
face t̄m i secreto nūq̄t sufficit
ei. **R**ñsio ad p̄mū q; non tētur
ñ forte qd̄ sc̄m fuit i secreto.
publicū fuis; **H**ic fur q; late-
ter accipit. non tenetur publi-
ce satisfacere. **A**d secūdu dīcen-
dū q; nō sufficit. argumētū est
ad hoc actu. **xvi.** de paulo. cui
publice odēnato ad carcere;
nō sufficit occulte liberari; s; pu-
blice **D**ubitatur. **x.** ponatur q;
aliq; impofueit alteri culpā. 7
lesus nō vult accipe satisfacti-
onē a ledēte. ñ dicat se. mētū

fuisse. nunq̄t tenetur ad hoc le-
dēs. **R**e. **S**i ledēs scit se dixisse
vix: nullomō d; dicē cōnziū-
nec hoc d; ab eo req̄ri. **S**i autē
scit vel credit se dixisse falsū vel
dubiū. s; m q; h; i cōscia sua: sic
dicere deb; sic restituere tene-
tur q; rē ablatā cum damno
sue rei. pōt t̄n adicere aliq; alle-
uiantia culpā suā. vic; q; ex ai-
turbacōe illud dixit. vel q; ita
audierat. vel credebatur tūc. lic;
mō reputet falsū. **A**d hoc autē
q; dicat se mentitum fuisse nō
tenetur. quia p hoc reuelari; se-
cretum mētis sue peccatum qd̄
sibi multū nocer; 7 alijs non
p̄dēs; q; ita restauatur fama
alteri p hoc q; ognoscit se falsū
dixisse. sicut si dicer; se mētū
fuisse. hoc omnia humbertus.
Dubitatur. **xi.** Quid facere o-
deat offendens q; petit vni-
am a leso s; lesus non vult di-
mittere. **R**espond. **A**ugusti. i
quodam s; mone sic **S**i fratri
tuo per te offenso i corde i
vra humilitate 7 caritate non
ficta dicis: dimitte m̄. a ille no-
luit tibi dimittere. nolū esse sol-
licit;. **S**erui estis. ambo vnū
dominum habetis. **C**onseruo
tuo debet. eū rogasti: noluit
tibi dimittere. interpella d̄m
amborum. a quod tibi d̄mi-
sit domin;. si potest exigat ser-
uus. vult **A**ugusti. q; petendo

veniam a suo tali. apost. vel an
a deo liter est. licz si intulit dā
nū: p illo satisfacere debet le
so. Et lesus grauter peccat cu
ius ut dicit aug9. oracō nō ex
auditur. mun? non accipitur
p nec dimititur peccatū. **Q**u
bitatur. xij. vtrū prelatus aut
ali? supior racone isti? pcepti
de reconciliacōne fratris tenea
tur veniam petere. s̄m modū
dictū a subdito suo. q̄ eū inu
ste lesit. Aut in corrigēdo mo
dicū lesit. **R**ndet aug9. in p̄di
cto sermone dicēs. Sunt p̄so
ne humiles p̄ ordiez seculi hu
ius. a quib? si petim? veniam
extollūtur in supbiā. Et s̄bit
durū videtur ut iubeā q̄ si hō
dñs. peccat i seruū suum. inu
ste litigādō. iniuste cedēdo. et
similia. q̄ dicat ille isti. **I**gno
sce. da mihi veniā. non qz non
d; facere: s̄ ne ille incipiat sup
bire. **Q**uid ergo faciat domin?
an oculos dei p̄teat eū. Et si
nō p̄t dicere seruo suo. qz nō
optet. da mihi veniā. blande
tñ illū alloquatur. blāda enī
appellacō. venie est postulatō
Et in regula dicit aug9. Quā
do necitas discipline vs dice
re dura vrbā cōpellit. Si etiā
whipi excessisse modū sentit
nō a vb̄ exigitur. ut a vb̄is
s̄bitis veniam postuletis. ne
apud eos quos optz esse sub

iectos. dū nimium suatur hu
militas: regendi frangat au
ctontas. **Q**uo ad secūdum q
p̄ncipale sciendū. qz x̄ps alio
modo iubet ore b̄nfacere. vide
licz in mias b̄ndicēdo. eis nō
detrahēdo. vñ **hō. xij. nemi** ma
lum p̄ malo red dētes. **s̄ bene**
facite p̄sequētibus vs. b̄ndi
cite et nolite maledicere. Et id
x̄ps iubet. **mat̄h. v. dicēs** Ora
te p̄ p̄sequētib? vicz p̄ opa. et
calūmantibus vs scz per ver
ba. Calumniai etenim est mit
defectū in aliq̄ inuenire vel cri
mē sibi imponere. Et ē duplex
calūmator. vnus est q̄ falsum
crimē aut defectum altei impo
nere nititur. Aut si vix tamen
occultū. imponit publice. nō
suato ordīne s̄m iuris. Et fa
cit hoc tñ in malū alteri? ut i
de puniatur l̄ diffametur. **A**lē
est qui etiā benefacta ab alio
nitatur ostendere mala. aut fi
cte facta. ut eū p̄ hoc p̄pocritā
ostendat. aut ut ad penam vs
malam famam ap̄d alios tra
hat. **Q**uod dubitatur vtrū
aliquis peccz infamiā non re
pellendo. **s. t̄lx. q̄dlib. ix. q. vi.**
ar. ij. Vtrūqz scz otempt9 fa
me et appetitus. p̄t esse lauda
bilis. et viciōsus. **F**ama enī nō
est necessaria hōi p̄pter seipsum
s̄ p̄pter pximū edificandum
Appetere ergo famam prop̄

primū: caritatis est. **A**ppetere
vero pp̄ seipm̄ ad inanē glo
riā spectat. **E**t ecōtrario cōtem
ptus fame racōne fūip̄si? huī
littatis est. **R**acōne vero p̄xi
mī ē ignauie ⁊ crudelitatis. **U**lli
ergo q̄b? incūbit ex officio vel
ex statu p̄fectōis aliorz saluti
p̄uidere p̄ccat. nisi infamiā p̄
p̄riā iuxta posse repellāt. **A**lij
vro q̄b? magis custodia sue
salutis imminet. p̄nt sue humi
littati p̄uidentes famā vel infā
miam cōtemnere. **S**z cū infā
mia dupliciter repellatur: sc̄z oc
casionē subtrahendo. **E**t linguas
detraxerūt cōp̄scendo. **P**rimo
modo omēs tenentur infamiā
vitare. alias sine sc̄dalo acti
uo fieri non poss̄. q̄d sepe est
p̄ccm̄. **S**z secūdo mō nō tene
tur nisi q̄ntum debet aliq̄s sa
luti p̄xi p̄uidere. **V**n̄ gre
go. ome. ix. sup̄ Ezech. dic̄. lin
guas detraxerūt sic non debe
m? n̄ro studio excitare. ne ip̄i
peant. **I**ta p̄ suā malitiā excita
tas debem? eq̄nimit̄ tolerare.
ut nob̄ meritū crescat. **A**liq̄n̄
ec̄ op̄scere. ne dū de nob̄ mala
dissemināt: eoz q̄ nos ad b̄o
audiē poterāt corda innocētū
corrūpant. **E**t infra. **h**ij etenim
quoz vitam exemplū imita
cōnis est p̄sita. debēt si p̄nt de
trahētū sibi verba op̄scere. ne
eoz p̄dicacōez nō audiāt qui

audire poterāt. ⁊ i p̄uis moibz
r̄manētes b̄n̄ vivere otēnant
h̄c de t̄ho. p̄nt t̄n̄ saluo p̄fectio
nis statu p̄fecti orare dū ut li
berēt̄ a calūnantibz. ne i eoz
p̄secucōe ruāt. **v̄n̄ ps̄.** Redime
me a calūnijs hoim̄ ut custo
diā m̄adata tua. **Q**uo ad t̄
tū p̄ncipale iuxem̄ ec̄. ore ora
re ⁊ corde p̄ p̄sequētibz ⁊ calū
nantibz nos. q̄t̄s cōuertāt̄.
Et h̄c oracō a fidelibz diligētis
si ē ob̄uāda. qz exaudibilis
si ē. ⁊ maxie meritoria qz ex
m̄gna caritate p̄cedit. **C**ōsuata
ei caritas facit p̄ inimicis orare
m̄gno desiderio ut outāt̄ ab
errore vie sue nec q̄c̄q̄ ut dicit
cris̄. sic p̄picū est ut inimicos
amare ⁊ p̄ p̄sequētibz ⁊ calū
nantibz orare. **E**t viceūsa inter
oēs n̄ras orōes illa prior ē ⁊ pi
culosior ⁊ irrōnabilior. q̄ ora
m? ut nos de9 videt̄ de im
micis n̄ris. **T**ales ut **Cr̄is̄.** dic̄.
sagittas p̄nicōsas infigūt. et
dignos se efficiūt ut malū q̄d
imimicis imp̄cātur: eis deus i
infligat. **E**t h̄m̄ eundem **C**um
a proximis molestamur: non
h̄m̄m̄ cui compati debem? sed
de om̄i h̄m̄nem vxanti
indignari debemus. **V**i ei
ipse h̄m̄o naturaliter h̄m̄m̄
fabricanti grauit̄ condolet
non irascitur. **C**ur anime de
momiācis infirmitatibz p̄resse

quādo iniuriatur nō cōpatere mur.

Capitulū nonū.

Dicitur tertio modo diligēdi inimicos. vic; bñfa tiēdo cōi eoz psecuō nes. vbi tria sunt dicēda. Pri mo vtz ex p̄cepto teneamur inimicos nros diligere effecti ue. sic q̄ eis beneficia ip̄dam? a exteriora signa dilectiōis ostēdamus. Sc̄do an sit ma gis merito zū inimico benefa cere q̄ amico. Tercō q̄ malū sit rancorē cōi pximū tenere.

Quintum ad primū notandū s̄m thō. 2. 2. q. xxv. q. beneficia a dilectiōis signa q̄ quis ex hibet pximis in cōi. vel pro to populo alicuius ciuitatis l̄ p alicuius mōsterij cōmūta te. talia bñficia a dilectiōis sig exhibere inimicis est de ne cessitate p̄cepti. Ita q̄ homo i tali casu etiā inimicos suos p pter inimicitiam a gn̄alitate nō excipiat s̄m modū de intei oris dilectiōe sup̄ tactū. Quia effect? a signa caritatis exteri ora dnt̄ p̄porcionari interiori affectui. Dilectio aut̄ ut supra tactū fuit i cōi etiā ad inimicū est p̄ceptū. Et si inimicis p̄fa ti effect? nō exhiberentur. per tineret ad vindictā iniustā cō tra illud leuitici. xix. non q̄ras vl̄cōem a non eis memoz iniu rie occiūū tuoz Et s̄m Rich. i

.iij. sc̄ten. etiā hō tenetur imi cis suis effectū salutacōis con fute a cōis imp̄dere. id est te netur exhibere eis istā saluta cōez q̄ ex cōmuni cōsuetudine illi? loci ab oib? solet imp̄di nisi forte in casu quo timeret istū ex hoc puocari. vel semet ipsum. vel timer; aliq̄d aliud malū ex hoc oriri. Alia sūt bñ ficia aut dilectiōis signa. que quis exhibet p̄ticulariter solū aliq̄bus p̄sonis forte sibi ma gis familiarib? a amicis. siue sint bñficia spūs siue corporis p̄pria. anime ut opa mie spūa lia ut i versu isto ostētur. Cō fule. castiga. r̄ mitte. solae. fer ora. Siue corporis. ut in versu vltio. cib. poto. do tectū. visi to soluo. sepelio a filia. **De** b hīs dicēdum. p̄mo q̄ necessa rie obligacōis est talia impen dere tā amicis q̄ inimicis tpe necessitatis. vñ math. v. p̄ hoc x̄ps ait. Bñfacite hīs q̄ oderunt vs. a orate pro p̄le quētib? a calumniantib? vs Itē. i. Job. iij. Qui habueit s̄b stantiā hui? mundi. a viderit fratrem suū necessitatē patiētē. a clausit viscera sua ab eo. quo caritas dei manet in eo Et Amb. pasce fame morientē si nō paup̄isti occidisti. ergo a fili. Si nō cōsulisti in neccita te. vltūc a p̄ccō nō defendisti